

1980, 1. dubna – Sdělení VONS č. 173 „Rozsudek nad Albertem Černým potvrzen“ o usnesení Nejvyššího soudu ČSR potvrzujícím rozsudek Krajského soudu v Brně nad Albertem Černým.

Senát Nejvyššího soudu ČSSR projednal dne 27. března 1980 odvolání Alberta Černého proti rozsudku Městského soudu v Brně¹ z listopadu minulého roku, jímž byl Albert Černý odsouzen na základě § 98/1 tr. z. (podvracení republiky) ke třem a půl rokům vězení. (Viz sdělení č. 97, 113, 150, 152.)² Nejvyšší soud tento rozsudek potvrdil.³

Soudního jednání se mohla zúčastnit pouze tzv. organizovaná veřejnost, tj. zaměstnanci soudu a složek ministerstva vnitra. Jan Šimsa a Jaroslav Mezník, kteří byli jako důvěrníci přítomni u soudu v Brně a přijeli za stejnými účely do Prahy, nebyli k jednání připuštěni.⁴

Albert Černý je dalším členem Výboru na obranu nespravedlivě stíhaných, který si odpykává dlouholetý nepodmíněný trest odnětí svobody také za činnost související s tímto výborem.⁵ V této souvislosti opět konstatujeme, že občanská iniciativa Výbor na obranu nespravedlivě stíhaných naprosto není v rozporu s platnými československými zákony; naopak veškerá její snaha míří k tomu, aby tyto zákony nebyly porušovány.

Informace o Chartě 77, r. 3, 1980, č. 6, s. 11.

POZNÁMKY

¹ Správně Krajského soudu v Brně.

² Dokumenty č. 97, 113, 151 a 153. K případu viz dále text Rudolfa Battěka „Morální občanství Alberta Černého“, dokument č. 1138.

³ Usnesení Nejvyššího soudu ČSR zamítající Černého odvolání proti rozsudku Krajského soudu v Brně v jeho trestní věci je uloženo in: Krajský soud v Brně, soudní spis k případu Alberta Černého (spis. zn. 1 T 16/79)

uložený jako příloha rehabilitačního spisu, spis. zn. 1 Rt 423/91. Senát Nejvyššího soudu ČSR byl složen z předsedkyně JUDr. Marie Dojčárové a soudců JUDr. Adolfa Serafina a JUDr. Adolfa Vašaty. KS v Brně, soudní spis k případu Alberta Černého (spis. zn. 1 T 16/79) uložený jako příloha rehabilitačního spisu, spis. zn. 1 Rt 423/91, protokol o veřejném zasedání konaném u Nejvyššího soudu ČSR v trestní věci A. Černého 27. 3. 1980.

- ⁴ Zasedání Nejvyššího soudu ČSR mělo být veřejné, nicméně hned po zahájení z něj předsedkyně senátu veřejnost vyloučila. Své rozhodnutí odůvodnila tím, že by s ohledem na charakter projednávané věci a uplatněné odvolací námitky mohlo být prozrazeno služební tajemství. Nepřipustila ani přítomnost Rudolfa Battéka a Jana Šimsy na jednání jako důvěrníků obžalovaného. Tamtéž.

Vzhledem k tomu, že v usnesení Nejvyššího soudu ČSR zamítající Černého odvolání proti rozsudku Krajského soudu v Brně bylo uvedeno chybné datum konání soudního jednání (místo 27. 3. 1980 bylo uvedeno 23. 3. 1980), rozhodl senát Nejvyššího soudu ČSR pod předsednictvím JUDr. Marie Dojčárové 22. 7. 1980 o změně tohoto data. KS v Brně, soudní spis k případu Alberta Černého (spis. zn. 1 T 16/79) uložený jako příloha rehabilitačního spisu, spis. zn. 1 Rt 423/91.

- ⁵ Černý byl 17. 4. 1980 převezen k výkonu trestu odnětí svobody do NVÚ Plzeň-Bory. Okresní soud Plzeň-město zamítl 17. 2. 1981 jeho žádost o podmíněné propuštění, toto usnesení potvrdil 27. 2. 1980 Krajský soud v Plzni. Usnesení Krajského soudu v Plzni vynesené soudcem JUDr. Josefem Pučelíkem je uloženo in: tamtéž.

Jméno Alberta Černého figurovalo mezi nespravedlivě vězněnými občany, pro které požadovali mluvčí Charty 77 Václav Malý, Bedřich Placák a Jaroslav Šabata a člen kolektivu mluvčích Charty 77 Miloš Rejchrt v dopisu prezidentu republiky z 2. 12. 1981 udělení amnestie. CÍSAŘOVSKÁ, Blanka – PREČAN, Vilém (eds.): *CHARTA 77: Dokumenty 1977–1989*, sv. 1, Praha 2007, s. 399–400.

Případu A. Černého se věnovala i Amnesty International. Článek „Czechoslovakia. Appeals fail“ referoval o odvolacím soudním jednání v případě Petra Uhla a spol. a o odsouzení A. Černého v samostatném soudním líčení, *Amnesty International Newsletter* 10, 1980, č. 2. Černý byl Amnesty International vyhlášen jedním ze tří vězňů svědomí pro měsíc květen 1980, viz článek „Campaign for Prisoners of the Month. Albert Cerny – Czechoslovakia“ in: *Amnesty International Newsletter* 10, 1980, č. 5, s. 3. LP, Sb. VONS, inv. č. 60, sign. IV/10, kart. 18. K výzvě Amnesty International požadující propuštění Černého na svobodu se připojil hudebník Karel Soukup dopisem prezidentu republiky Gustávu Husákovu z 29. 5. 1980. *Informace o Chartě 77*, r. 3, 1980, č. 8, s. 8. Petici organizovanou v této věci Karlem Soukupem podepsalo desítky dalších občanů. Tamtéž, s. 8–9.

Černého adoptovala dánská skupina Amnesty International. Její představitelka Birgita Petersenová se obrátila 2. 2. 1980 na jeho bývalou manželku s žádostí o postoupení přiloženého dopisu, který obsahoval informaci o prohlášení A. Černého za vězně svědomí Amnesty International a o krocích podniknutých touto organizací v jeho prospěch, někomu z jeho nejbližších příbuzných. Birgitě Petersenové se podařilo navázat kontakt s Janem Šimsou, který ji poté posílal informace o Černého případu a podmínkách jeho věznění. Korespondence mezi Birgitou Petersenovou a Janem Šimsou je uložena in: LP, Sb. VONS, inv. č. 60, sign. IV/2, kart. 18. Akce ve prospěch A. Černého podnikala v roce 1982 i skupina Amnesty International ve francouzském Sceaux, viz korespondenci mezi Marií Claude Bryckuertovou a Janem Šimsou, tamtéž, sign. IV/3, kart. 18.

K ohlasům na perzekuci A. Černého viz dále dokument „The Cases of Sabata and Cerny“ in: tamtéž, sign. IV/11, kart. 18; též soubor zadržených podpůrných dopisů a pohlednic. KS v Brně, soudní spis k případu Alberta Černého (spis. zn. 1 T 16/79) uložený jako příloha rehabilitačního spisu, spis. zn. 1 Rt 423/91.